

Temetés

Kedves gyászoló családtagok, barátok, kedves híveim!

Nehéz most beszélnem. Olyan tragédia ért bennünket, melyet nem feledhetünk el az idők végezetéig. Mind jól ismertétek szegény édesanyámat, özv. Prédiné Dá Magdalénát. Mindenki csak Léna néninek szólította. A Mi Urunk kegyelme kiáradt rá, és magához szólította. Őt most már nem háborgatják földi gondok, nem fáj már a feje éretlen fiának meggondolatlan cselekedetei végett. (Hüpp-hüpp) Nem fog már jóindulatú pletykákat szövögetni az iskola vezetőségéről.

Szörnyű balesete mindannyiunkat megrendített. Ő nem akart mást, csak szegényes életéből kiemelkedni, és megfelelni társadalmunk elvárásainak. Megérezve az ősz évek szelét, meg akarta hosszabbítani fiatalságát. Sajnos ehhez teste már túl elgyötört volt. Túlélte férje halálát, felnevelte egyszülött fiát, engem. Dédelgetett, ápolgatott, fájós derékkal és tenyerekkel süttött-főzött rám, táplált engem. Unokaöccséről sem feledkezett meg, hosszú úton hazatért Ámerikából, hogy segítse Richárdot az iskola létrehozásában.

Így hát érthető, hogy az évek meggyötörték, és lábai nem bírták annak az elátkozott magassarkú cipőnek a viselését, melyet kuporgatott pénzéből vett egy vásári cigánytól. Ő csak fiatalos akart lenni, és kihangsúlyozni lábai szépségét, mely mára már megfakult, de még megmaradt. A korosodó kocsmatöltelékek mindig utána fordultak az utcán, és elismerően hümmögtek. De hiába. Elég volt egy rossz lépés a magassarkúban, és Mama a megáradt patakba zuhant. Sodorta, sodorta az ár, vérét szívták a piócák, hajába vízinövények gabalyodtak. A malomhoz érve fel tudott kapaszkodni a kerékre, majd onnan kiugrott a partra. Szerencsétlenségére, mert a pék épp akkor fordult ki kocsijával az útról. Elütötte Mamát, aki elterülve az úton hangos szóval szidta a péket. Jaj, Istenem, be szépen tudott káromkodni! Bocsásd meg neki ezt! A pék felsegítette, és elvitte a falu határáig, mert látta, hogy vihar közeleg. Mama épp botjára támaszkodva sétált vissza a faluba, mikor lezúdult az égből az özőnvíz. Letörött sarkú magassarkújában, bőrig ázva, hínárokkal a hajában, lisztes arccal botorkált. Ó, Uram, miért róttad fel neki, hogy egy ilyen nap után ellened és az Ég ellen fordult?! Öklét rázva küldte Rád szidalmait, de hisz te tudod, hogy nem gondolta komolyan! Túl vakmerően bízott Végtelen Irgalmadban? Ráküldted azt a jeges szelet, mely aljasan beférkőzött nedves ruhái közé, és menthetetlenül megbetegítette. Hiába volt mindenféle orvostudomány, ima, Te magadhoz akartad őt szólítani. Mindig is egészséges életet élt, jó zsíros parasztételekkel, finom borokkal és a természet gyümölcseivel táplálta gyarló testét. De ezt a tüdőgyulladást nem tudta átvészelni. Végleg eltávozott ebből a világból, melyben mi is múló porszemként élünk. Így fordulunk Hozzád, mennynek s földnek Ura, és terjesztjük eléd kéréseinket.

Add meg Uram, hogy Mamának, mindannyiunk kedves Léna néniének Nálad jobb sora legyen, mint ezen a bűnös világon!

Bocsásd meg vétkeiket, melyekkel téged megbántott. Vezesd keresztül a Purgatórium tüzén, hogy aztán eljuthasson Színed látására.

Segíts nekünk elviselni ezt a fájdalmat, adj erőt, hogy nélküle is megbírkózhassunk földi feladatainkkal.